

re påankes. Dog kan Domstolsstyrelsen undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes for en overlandvæsenskommission, når den skønnes at have almindelig interesse eller videregående betydelige følger for vedkommende. Ansøgning herom skal indgives til Domstolsstyrelsen inden 8 uger efter kendelsens afsigelse. Domstolsstyrelsen kan dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden 6 måneder efter afsigelsen.

§ 40. Begæringen om anke skal indeholde en angivelse af ankens genstand og hensigt, og udskrift af den påankede kendelse må være bilagt ankebegæringen eller fremsendes inden 8 dage efter denne.

Stk. 2. Ankefristen, der regnes fra kendelsens afsigelse, er 4 uger ved anke fra landvæsensnævn til landvæsenskommission og 8 uger ved anke fra landvæsenskommission til overlandvæsenskommission. Domstolsstyrelsen kan dog undtagelsesvis tillade anke efter ankefristens udløb, såfremt ansøgning herom indgives til Domstolsstyrelsen inden 6 måneder efter kendelsens afsigelse.

Stk. 3. Begæring om anke skal indgives til formanden for den overordnede ret inden ankefristens udløb eller, hvis der er meddelt tilladelse efter stk 2, 2. pkt., eller § 39, stk. 3, inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse.

§ 41. Udebliver nogen af parterne eller begge parter, antages han eller de at henholde sig til forhandlingerne for underinstansen, og sagen nyder ligefuldt fremme.

Stk. 2. Påstand om den indankede kendelses forandring eller ophævelse eller om sagens hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har foretaget indankningen, men også af modparten. I henhold til sådan påstand kan indstævnte kræve sagen fremmet til kendelse, selvom appellanten udebliver eller hæver sagen.

Stk. 3. Ankeinstansen kan undtagelsesvis tilstede fremlæggelse af nye bevisligheder, modtage yderligere forklaringer, eller tilstede nye indsigelser, når de ikke står i strid med, hvad vedkommende selv har indrømmet for underinstansen. I alle tilfælde skal dog modparten, hvis han ikke møder for ankeinstansen, udtrykkelig underrettes om, hvad der således agtes benyttet, og have lejlighed til at udtale sig derover, ligesom han, hvis han ikke er mødt, skal særskilt indkal-

des til at overvære forklaringens afgivelse for ankeinstansen.

§ 42. I øvrigt kommer de i lov om rettens pleje om anke fastsatte bestemmelser til anvendelse med de lempelser, der følger af forholdets natur.

§ 43. Ankeinstansens kendelser er endelige, jf. dog § 39, stk. 3. Dog står det den part, der formener, at ankeinstansen har afgjort punkter, der ligger udenfor landvæsensretternes område, eller afvist sager, der ligger indenfor deres område, frit for at påkære kendelsen til landsretten, der da kun vil have af afgøre, om ankeinstansen har været kompetent eller ikke, og efter omstændighederne helt eller delvis at ophæve kendelsen og at afvise sagen fra eller henvise den til vedkommende landvæsensret, men i øvrigt ikke at indlade sig på sagens realitet. Kæren foregår efter de i lov om rettens pleje kap. 37 indeholdte regler med de fornødne lempelser. Landsrettens afgørelse kan påkæres til Højesteret efter reglerne i samme lovs § 422.

VIII. Forskellige bestemmelser

§ 44. Landvæsensretten kan bestemme, at flere for samme indbragte sager skal behandles under én sag. Domstolsstyrelsen kan bestemme, at flere for forskellige landvæsensretter verserende sager skal behandles under én sag, og fastsætte, ved hvilken landvæsensret denne bliver at påkende.

Stk. 2. Hvor en særlig lovbestemmelse påbyder det, ændres landvæsensrettens sammensætning og udmeldelsesmåde i overensstemmelse hermed.

§ 45. Når landvæsensretten har afsluttet en sag og udfærdiget de bestilte udskrifter, sendes sagens akter tillige med en genpart af kendelsen til amtsrådet til opbevaring.

Stk. 2. Genpart af kendelsen sendes til Domstolsstyrelsen. Ved appelsager skal formanden for den overordnede ret tilstille formanden for underinstansen en genpart af kendelsen til opbevaring og notering i rettens protokol; endvidere sendes 3 genparter af kendelsen til Domstolsstyrelsen.

Stk. 3. Skønner landvæsensretten efter sagens forhold en mangfoldiggørelse af kendelsen formålstjenlig, kan den træffe beslutning derom, og udgifterne derved henregnes da til sagens om-